

Tekst 13

Søren Ventegodt: Livskvalitet, 1995 s. 47-48 og 54-55

At gøre det rigtige

Det gode liv får man, når man bliver i stand til at gøre det rigtige i hver situation livet igennem. Dette kræver, at man dybt i sin sjæl mærker, hvad der er rigtigt og hvad der er forkert, og lever efter det. Når man lever med hjertet, ud fra sin helhed, bliver alle beslutninger truffet på sådan en måde, at der tages højde for livet indadtil og livet udadtil på samme tid. Dette liv kan passende kaldes balanceret eller centreret.

Mennesket hviler i sig selv.

Det betyder imidlertid ikke, at sådan et liv er stillesiddende og vegetativt, som mange fejlagtigt forestiller sig, tværtimod. Når man finder livets balance og den dybe mening med ens tilværelse, stiger energiniveauet radikalt. Den glæde og det engagement, der er forbundet med at føle sig helt og fuldt i live kan ikke beskrives med ord.

I os selv, dybest nede, finder vi altså kilden til alt af værdi. Selve livets nerve, den intuitive, kreative intelligens, det spontane og herligt skøre, men på ingen måde ansvarsløse, i det finder vi selve livets kvalitet. Det er dér, hvor vi virkelig finder ud af, hvem vi er og hvilke værdier, vi skal lægge til grund for tilværelsen, og det er dér, at vi bliver til maksimal værdi for os selv og vores omverden: vores partner, vennerne, familien, arbejdspladsen, samfundet, verden.

At være et helt menneske vil sige at kende sig selv, sine drømme, sin natur, og leve disse drømme helt ud. At udfolde sig selv, virkeliggøre sine potentialer, blive det hele, fulde, færdige menneske. Selvfølgelig er det målet for livet, dybest set.

Men at forpligte sig til den proces, der skal føre en derhen - som man gør det, når man fuldt og helt erkender livets mening på en personlig måde i sin egen tilværelse - er noget vi holder os tilbage for, næsten for enhver pris. Vi er dovne, slappe, udisciplinerede, rodede, retningsløse, når det kommer til stykket. Det kræver en høj grad af selvdisciplin og målrettethed, at livet virkelig lykkes for én og man får udnyttet alle de muligheder, som livet giver. Den disciplin betragter vi oftest som en umulighed; det gør vi hellere end vi kæmper vores kamp mod dårlige odds.

Men der er ikke noget alternativ til denne livets kamp for virkeliggørelsen af det hele menneske. De mennesker, der magter at tage udfordringen op - som er glade,

netop fordi udfordringen og meningen er fundet, og fordi de nu gør deres bedste under de omstændigheder, deres skæbne har givet dem - dét er de mennesker, der lever gode liv. Det er de mennesker, der efterhånden får løst deres livs problemer. Det er de mennesker, der har masser af energi, fordi de øser af en skjult og måske uendelig ressource. Den energi man kan frigive til brug i sit eget liv, hvis man finder og erkender sit livs mening, er næsten ubegrænset.

[---]

Al viden, der skal fungere som grundlag for et liv, må være personlig. Den personlige viden er kendetegnet ved, at man selv har formuleret spørgsmålet, selv givet svaret og selv har trukket det igennem sit indre for at sikre sig, at svaret nu også virkelig passede, og at spørgsmålet var helt rigtigt stillet. Normalt er dette selvfølgelig en lang proces, hvor man hele tiden bliver bedre til at stille de rigtige spørgsmål og bedre til at give rigtige og præcise svar i stadig dybere overensstemmelse med, hvad man dybt i sit hjerte kan mærke er rigtigt.

I alle livets valgsituationer må man være opmærksom på, hvad man har lært af andre og hvad det er, man selv dybest set står for. Det, som man har lært er fornuftigt, blander sig tit i situationen på en høj og skræppende måde. Det er oftest ganske let at identificere disse regler og forskrifter blot på fornuftens typiske høje lydstyrke.

Langt sværere er det at mærke, hvad man selv står for, hvad man selv mener og dybt i sin sjæl kan mærke er rigtigt og forkert. For denne stemme er så stille og næsten ordløst hviskende, at man selv må være aktivt lyttende for at hente den frem.